

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 februarie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Vă mulțumesc frumos! Noi putem să-I cântăm Domnului, să-I cântăm cu instrumentele și-I suntem mulțumitori pentru tot ceea ce a făcut El pentru noi și în noi. Motivul pentru care i-am chemat pe frații noștri ca să-I mulțumească Domnului în diferite limbi este următorul: mie mi-a fost dată lista cu câte conexiuni au fost prin internet din toată lumea, 999 de conexiuni. Prin 999 de conexiuni oamenii au văzut, au auzit, împreună cu noi. Și dacă ne gândim la Africa, acolo, deseori sunt adunați două, trei mii de oameni la un loc ca să asculte, atunci noi suntem foarte copleșiți că Dumnezeu a dăruit mult har astfel încât Cuvântul Lui descoperit, Cuvântul Lui sfânt să fie vestit și purtat în toată lumea. Și prin transmisia prin internet să existe această posibilitate care nu a existat în trecut, dar Dumnezeu a dăruit această posibilitate tehnică astfel ca să se poată împlini: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”* (Mat. 24.14).

Aseară au fost 999 de conexiuni prin internet. Ei toți au avut parte de Cuvântul care ne-a devenit prețios. Acest Cuvânt a devenit prețios pentru toți frații și pentru toate surorile noastre de pe tot pământul. Noi suntem mulțumitori din adâncul inimilor noastre pentru că noi avem această posibilitate. Dumnezeu nu a avut grijă doar ca să avem la dispoziție Cuvântul Lui descoperit ca hrană duhovnicească, ci noi să putem vesti acest Cuvânt minunat. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii noștri! Dumnezeu să vă binecuvânteze din bogățiile harului Său! Dumnezeu să vă dăruiască cuvintele potrivite care după aceea vor fi primite și vor atinge inimile tuturor aceluia care au auzit Cuvântul, care vor face conform acestuia, vor primi și vor trăi totul, prin harul Său.

Voi cu toții să știți – care sunteți adunați aici din toate țările și limbile – că sunteți bine-veniți în mijlocul nostru. Noi o spunem de repetate ori, Domnul a dat lui Avraam făgăduința: *„În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului”*.

Astăzi nu vom intra în detaliile situației politice și economice. Dar ceea ce ne preocupă cel mai mult este situația Israelului. Dar și acolo Dumnezeu a preluat răspunderea pentru acesta. El va permite să se întâmple doar ceea ce

face parte din voia Lui permisă. Noi suntem mulțumitori Domnului pentru că El, care a făcut acest plan înaintea începerii timpului, îl va și împlini în timpul nostru.

Mesajul ceasului are un singur scop, la fel cum a avut și mesajul lui Ioan Botezătorul în trecut, conform Luca 1.16-17: „...ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. După aceea noi ne gândim și la Matei 25: „Toți aceia care au fost gata (pregătiți) au intrat în odaia nunții”. Adunările noastre sunt pentru fiecare dintre noi așa încât toți să poată avea o trăire cu Dumnezeu.

Fratele Kukacika junior mi-a povestit ce a făcut Dumnezeu în urmă cu câteva zile. Este frumos când Domnul poate să-Și confirme Cuvântul Lui și când putem lucra conform credinței și să primim prin credință tot ce ne-a făgăduit Dumnezeu.

Înainte să intru în privirea Cuvântului, vă rog rugați-vă pentru mine. În mod deosebit acum în februarie voi face o călătorie deosebită. Domnul a deschis uși, mai ales în Indonezia care este cea mai mare țară islamică din lume, iar a doua este Pakistanul. Cu privire la Indonezia, noi avem o parte deosebită pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu. Acel bărbat care este profesor la o universitate de acolo a fost traducătorul meu și Dumnezeu i-a dăruit foarte mult har. De fiecare dată când eu spuneam „Dumnezeu” el spunea „Allah”, dar așa ceva a fost prea mult pentru mine. Eu n-am putut să mai suport și, deodată, i-am spus: „Te rog frumos ca începând de acum să spui numai «Elohim»”.

Dar aceasta n-a fost totul. Eu am adus ambele Biblii. Într-o biblie – în biblia lor – de sute de ori este scris „Allah” și în Biblia aceasta care a fost retipărită, cuvântul „Allah” nu mai este scris niciodată, ci este scris cuvântul ebraic „Elohim” - „Dumnezeul Atotputernic”. Voi puteți verifica pe prima pagină – eu am subliniat-o – este „Allah”, „Allah”, „Allah”, iar aici este scris „Elohim”, „Elohim”, „Elohim”, „Elohim” .

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că și din acest punct de vedere El a deschis căi și ne-a dăruit posibilitatea să putem sluji poporului lui Dumnezeu. Acest frate încă mai are acces la acea universitate minunată unde am fost invitat să predic. De asemenea mai sunt invitat să predic Cuvântul Domnului în opt adunări diferite. Credinciosul Dumnezeu să binecuvânteze într-un mod deosebit! Este posibil să fie chiar ultima dată când fac o astfel de călătorie în Indonezia. Domnul îi cunoaște pe ai Săi. El cheamă afară din toate popoarele, limbile și din toate națiunile.

De asemenea noi suntem mulțumitori că am primit legătura cu ceea ce lucrează Domnul acum datorită tuturor făgăduințelor pe care El le-a dat. Noi vom intra imediat în mai multe detalii.

S-a citit din Evrei 4, cuvântul care a fost adus în introducere. Doresc să citesc și din Evrei 4.11: „*Să ne grăbim, dar, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare*”. Noi cu toții să fim interesați să ajungem la țintă, „...*pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare*” sau de necredință, ci credința și ascultarea să fie în noi, credința să fie unită cu ascultarea în viața noastră de credință și să trăim în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, prin harul Domnului.

După v. 11, urmează v. 12: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător...*”. Dar pentru ce scop a fost dat Cuvântul lui Dumnezeu? Credința vine din predică și predica vine din Cuvântul lui Dumnezeu. Cine nu crede predica, acela cade în necredință și va rămâne dezamăgit, dar cine crede, acela se va descoperi brațul Domnului și el va vedea și va simți că Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător așa cum este scris în acest verset: „...*mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii*”. Ce minunat este rânduit totul de Dumnezeu în Sfânta Scriptură!

Eu mă gândesc acum la ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan cap. 3.34: „*Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu*”. Acela nu spune povești, nici nu răspândește răstălmăcirii. Acela care este trimis de Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu. Așa ne este arătat și în Ioan 8.47: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu...*”. Este o legătură între predicarea Cuvântului și aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Doar cine este din Dumnezeu poate să-i primească pe mesagerii care sunt trimiși cu Cuvântul lui Dumnezeu, doar acela poate să creadă ce spune Dumnezeu prin mesajul Cuvântului.

Pentru noi toți este important că din primul capitol din Noul Testament, începând cu Matei cap. 1... Doresc să citesc doar câteva versete, ca să vedem cu toții că în Noul Testament se împlinesc tot ce a fost făgăduit în Vechiul Testament. Același lucru se potrivește și cu timpul nostru. Dumnezeu nu ne-a lăsat în voia răstălmăcirilor, ci El ne-a dăruit descoperirea Cuvântului Său ca să ne lumineze calea pe care să umblăm. Și noi putem să umblăm în această lumină.

Așa cum au făcut frații noștri la început și așa cum s-au referit ei întotdeauna la Cuvântul împlinit în timpul lor, la fel trebuie să-o facem și noi

în timpul nostru, să găsim acest fir roșu în profetia biblică, s-o recunoaștem și s-o spunem oamenilor: „În acest fel se împlinește ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Lui”.

Foarte scurt, citim în Matei 1.22: „*Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul („Cuvântul vestit de Domnul” – lb. germ.) prin prorocul care zice : «Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel» care, tălmăcit, înseamnă: «Dumnezeu este cu noi»*”.

Astăzi punem un accent deosebit pe: „*Ca să se împlinească...*”. Și s-a împlinit. Dovada a fost dată, că Domnul a vegheat asupra Cuvântului Său și tot ce a fost făgăduit s-a și împlinit. Toate aceste lucruri, nu doar ceva, ci toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Cuvântul care a fost vestit. Ce se întâmplă astăzi? În toată lumea se întâmplă ceea ce este scris în profetia biblică.

Nu dorim să intrăm în prea multe detalii asupra acestor teme, ci noi vrem să ne referim doar la ceea ce ne privește pe noi, Biserica, și la făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Citim în Matei 2.15: „*Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: «Am chemat pe Fiul Meu din Egipt»*”.

Este pur și simplu minunat... Nu Matei, nici Marcu, nici Luca, niciunul n-a știut nimic, dar Duhul lui Dumnezeu i-a călăuzit pe frații noștri de la început astfel ca ei să așeze pe fundament biblic ceea ce a fost scris și făgăduit în Vechiul Testament, și să arate că: „Aici se împlinește ceea ce fusese vestit prin prorocul...”.

Putem reciti același lucru și în Matei 2.17: „*Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice: «Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult...»*”. Matei nu ar fi știut nimic despre acel țipăt, dar Duhul Sfânt l-a inspirat, i-a descoperit și l-a călăuzit la versetele biblice care aveau să se împlinească.

Spuneți și voi: poate fi altfel astăzi? Duhul Sfânt ne călăuzește în Cuvânt, în făgăduințele lui Dumnezeu și întotdeauna putem privi în Cuvântul făgăduit și, prin harul lui Dumnezeu, să vedem împlinirea.

La fel putem citi în Matei 2.23, unde este scris că El S-a dus în Nazaret și așa s-a împlinit Cuvântul profetic: „*A venit acolo, și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci: că El va fi chemat Nazarinean*”. Cu acest cuvânt trebuie să mergem în Numeri cap. 6, la dedicarea nazireilor pentru un scop anume, pentru o slujbă. La fel și Domnul

nostru a fost Cel dedicat. El trebuia să fie Nazarinean pentru că totul trebuia să fie fundamentat biblic.

După aceea venim la Matei 3, unde ne este spus în continuare ce s-a întâmplat atunci la început și noi trebuie să aducem totul la zi în Împărăția lui Dumnezeu. În Matei 3, este descrisă și așezată pe bază biblică slujba lui Ioan Botezătorul. Pentru aceasta noi suntem mulțumitori.

Citim Matei 3, începând cu v. 1: *„În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeii. El zicea: «Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.»”* Vers. 3: *„Ioan acesta este acela”* – Amin – *„care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările»”*.

Acesta a fost bărbatul trimis de Dumnezeu, bărbatul cu mesajul lui Dumnezeu, acel bărbat care a fost făgăduit. Haideți s-o spunem încă o dată: Matei n-ar fi putut s-o știe de la sine, ci Duhul lui Dumnezeu i-a descoperit-o și acest Duh ne călăuzește și pe noi în tot adevărul. „Acest bărbat este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia când zice: «Iată glasul celui ce strigă în pustie»”.

Frați și surori, noi suntem mulțumitori pentru că am putut să punem pe o bază biblică toate lucrurile care s-au întâmplat la început. Noi suntem mulțumitori pentru că în acest timp Duhul Sfânt ne călăuzește și pe noi în Cuvântul lui Dumnezeu, în făgăduințele lui Dumnezeu și în împlinirea acestora. Toți ceilalți pot predica ceea ce s-a întâmplat atunci, în trecut, în prima Biserică. Dar întrebarea este: Cine poate să predice despre ceea ce se întâmplă în timpul nostru? Cine poate să se întoarcă acum la Cuvânt și să arate: „Aici a făgăduit-o Dumnezeu și așa se împlinește în zilele noastre”.

Citim Matei 3, vers .11 și 12: *„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*.

Ioan nu a fost doar împlinirea făgăduințelor date de Dumnezeu prin prorocul Isaia, ci el l-a prezentat pe Isus, Domnul și Mântuitorul nostru. El nu a zis doar *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”*, ci el a spus: *„El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*.

Noi am primit o Evanghelie deplină – Dumnezeu nu a uitat absolut nimic – și important este ca noi s-o trăim. Noi așteptăm acea zi când dorința aceasta devine atât de mare în noi, încât noi să nu mai putem rezista și să spunem: „O, Doamne eu nu Te las până nu mă binecuvântezi! Eu nu Te las până când nu mă botezi cu Duhul Sfânt și cu foc așa cum a fost vestit atunci

de către Ioan: *«eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc»*”. Câți doresc să trăiască aceasta? Amin. Câți doresc să trăiască aceasta? Este necesar pentru răpirea noastră.

Noi trebuie s-o spunem foarte, foarte clar: o pocăință este completă abia atunci când Domnul ne-a primit și ne-a dat dovada primirii, prin botezul cu Duhul Sfânt. La botezul în apă noi dovedim că am devenit credincioși, conform Cuvântului Scripturii din Marcu 16.16: *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit...”*. Dar noi nu dorim doar să fim mântuiți ca să nu fim osândiți la judecata de apoi, conform Apoc. 22. Nu, ci noi dorim să facem parte din Biserica Mireasă, noi dorim să trăim umplerea cu Duhul Sfânt, prin harul Său, așa cum este scris aici: *„El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*.

În Matei 3.16, vedem ce s-a întâmplat cu iubitul nostru Mântuitor, când El a ieșit din apă și cerul s-a deschis. Noi dorim ca cerul să se deschidă și peste noi, Dumnezeu să ne dea răspunsul Său, Dumnezeu să ne binecuvânteze și să se poată întâmpla lucruri supranaturale în mijlocul nostru, prin harul Său. Noi credem așa cum este scris în Scriptură. De ce să nu se întâmple și cu noi ce este scris în Scriptură?

Citim din Evanghelia lui Matei 11, acolo unde este scris că Domnul nostru a luat un al doilea verset și a arătat că în slujba lui Ioan nu se împlinește doar ce este scris în Isaia 40.3, ci și ceea ce este scris în Maleahi 3.1. Aici în Matei 11 avem această dovadă, Domnul nostru a spus-o atunci când era pe pământ.

Haideți să citim în Matei 11.9: *„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc”*. Și după aceea v. 10: *„căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»”*. Dacă vreți, puteți s-o comparați cu Luca 7.27 și cu alte versete din alte Evanghelii.

Pur și simplu mă copleșește când văd cum este scris despre Domnul nostru: *„Dar aceasta s-a întâmplat ca să se îplinească Cuvântul scris în prorocul...”*. Tot ceea ce face Dumnezeu este împlinirea Scripturii. Și faptul că El a trimis un proroc în această perioadă profetică, ca să cheme poporul lui Dumnezeu afară din toată confuzia, ca să ne arate calea înapoi la început, înapoi la ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru.

Apoi citim din Matei 11, vers. 13 și 14: *„Căci până la Ioan au prorocit toți Prorocii și Legea. Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie care trebuia să vină”*.

Gândiți-vă cum a vorbit Domnul aici. Pe de o parte, El a arătat ceea ce s-a întâmplat și, pe de altă parte, El a ascuns ceva. Gândiți-vă la cele spuse: „*el este Ilie care trebuia să vină*”. De fapt, Ilie era acolo, dar Ilie încă trebuia să vină. Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie. Noi trebuie să ne întoarcem pe deplin la Cuvântul lui Dumnezeu.

În prorocul Maleahi cap. 4 sunt două prorocii. Acolo în vers. 6 este spus că Dumnezeu a făgăduit un proroc care trebuie să facă două lucruri: să întoarcă inima părinților spre copii, și să întoarcă inima copiilor lui Dumnezeu spre părinții de la început.

Dacă o citiți în Luca 1.17, în slujba lui Ioan s-a împlinit doar prima parte a versetului: „*el a întors inima părinților din Vechiul Testament la legământul cel nou, la copiii noului legământ, și a pregătit calea Domnului*”. Despre partea a doua prorociei din Mal. 4.6 nu este scris nimic, pentru că această prorocie avea să se îplinească în timpul nostru: „*inima copiilor lui Dumnezeu trebuie întoarsă la părinții apostolici*”. Noi toți trebuie să ne întoarcem la ceea ce a fost învățat în prima Biserică, în cartea Faptelor.

Într-un singur verset pot fi scrise două prorocii diferite și aceste prorocii să se îplinească în timpuri diferite. De aceea este scris: „*Ferice de acela care împarte corect Cuvântul lui Dumnezeu*” și lasă lucrurile în contextul în care sunt scrise, prin harul Lui.

În Matei 11.15: „*Cine are urechi de auzit să audă*”. Cei mai mulți au două urechi, nu doar o ureche, dar atunci le intră pe una și le iese pe cealaltă. Dar dacă noi am găsit har la Dumnezeu, atunci Cuvântul Lui intră în inimile noastre, atunci Cuvântul Lui se îplinește în viețile noastre și se vede un rezultat în viața ta și în viața mea duhovnicească, în măsura în care-l credem. Eu mă gândesc și la ceea ce este scris în Matei 12, despre Domnul și Mântuitorul nostru.

Citim Matei 12.17-18: „*ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice*” – în Isaia 42, începând de la v. 1 – „*Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ)*”.

Domnul a zis ucenicilor Săi: „*Să nu mergeți pe calea păgânilor (neamurilor) ... ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.*” (Mat. 10.5-6). Dar în marea însărcinare din Matei 28.19, este scris: „*Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură*”. Noi vedem și aceste perioade care și-au avut locul și împlinirea lor în decursul planului de mântuire. Dar aceasta nu este totul.

Pavel, bărbatul lui Dumnezeu care a avut o chemare deosebită, s-a referit la acest Cuvânt și, în mod deosebit, la Isaia 49, cu privire la slujba lui. Haideți s-o citim din Fapte cap. 13. Acest capitol 13 este un capitol deosebit în istoria bisericii nou testamentare. Aici ne este arătat și spus cum lucrează Duhul lui Dumnezeu în Biserică. Haideți s-o citim ca s-o înțelegem corect.

Citim Fapte 13, vers. 1 și 2: „*În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul*”. Aici sunt enumerate numele acelor care erau în biserica din Antiohia. Dar acum vine lucrul cel mai important, v. 2: „*Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: «Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat»*”. „*Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul...*”. Nu doar în biserica locală, ci au fost chemați pentru o lucrare mai mare. Vers. 3: „*Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece*”. Ei au plecat și în v. 4 este scris că au fost trimiși de Duhul Sfânt. Citim și v. 4: „*Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt*”.

Frați și surori, acest lucru contează, ca Duhul Sfânt să poată să înceapă să lucreze din nou după modelul biblic. Și toți frații în toată lumea să revină în cadență, toți să înceteze cu răstălmăcirile lor proprii, astfel încât să fie posibilă unitatea în Duhul, în Trupul lui Isus Hristos. Dacă frații slujitori vestesc învățături diferite, atunci cum poate să ajungă Biserica la unitatea în credință, a învățaturii și a cunoștinței? Trebuie să se ajungă în situația ca toți aceia care sunt hotărâți acum de Dumnezeu să poarte Cuvântul lui Dumnezeu, să nu adauge niciun fel de specialitate proprie, ci, smeriți, să dea mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său. Numai în acest mod putem împărți hrana duhovnicească. Și acest lucru este o parte a vremii sfârșitului, în care trăim noi acum.

Haideți să citim din Fapte 13, vers. 38 și 41: „*Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor*”.

Indiferent cât de puternic este mesajul, câte teme ar putea fi cuprinse în predică, sâmburele mesajului divin este Cuvântul crucii: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși. „*Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor.*” (vers. 38). Dar după aceea urmează o problemă, așa cum este scris și în Vechiul Testament. Haideți s-o citim din Fapte 13.41: „*Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva*”.

Aici avem un cuvânt cheie. Dacă noi auzim doar despre ceea ce a făcut Dumnezeu, atunci noi suntem în afara lucrării Sale. Dar dacă avem parte și trăim personal ceea ce Dumnezeu a făgăduit și face în timpul nostru, atunci noi nu ascultăm doar, ci avem parte de ceea ce face Dumnezeu. Și aceasta este marea deosebire. Cine doar aude despre aceasta, nu este suficient. Acolo poate să se nască disprețul față de o chemare, față de o însărcinare. Nu este suficient să auzim, ci trebuie să avem parte și s-o trăim. Doar gândiți-vă ce a trebuit să se întâmple atunci, ca Dumnezeu să împlinească făgăduințele pe care le-a dat!

Să citim din Fapte 13.44: „*În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu*”. Nu o poveste, nu o fabulă, ci ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Pavel a predicat Cuvântul și noi predicăm Cuvântul pentru că numai Cuvântul și aceia care îl primesc și-l cred, rămân în vecii vecilor.

În v. 45 este scris: „*Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l batjocureau*”.

Eu nu doresc să judec, dar pot să-mi închipui: dacă niște frați, care își au învățăturile lor proprii cu tunete și alte învățături, aud că au fost 999 de conexiuni de pe tot pământul ca oamenii să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, atunci ce se întâmplă în interiorul lor? Se poate bucura doar acela care acceptă și trăiește ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu. Toți ceilalți vor critica. De aceea noi trebuie să subliniem că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al teoriei, ci este un Dumnezeu al realității.

Uitați-vă cum a fost situația cu Pavel. Este scris în Fapte 13.46: „*Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: «Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri»*”.

Gândiți-vă la aceasta: credința și viața veșnică a fost legată de vestirea Cuvântului adevărat. Cine nu-L crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos. De aceea este necesar ca Cuvântul lui Dumnezeu să pătrundă în inimile noastre, noi să-l respectăm, să-l credem și să ne fie descoperit. Gândiți-vă doar un moment: „*Voi singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică. Nu ați crezut și nu ați primit mesajul pe care vi l-am vestit. Ușa s-a încuiat*”. Domnul a încuiat ușa pentru evrei și a deschis ușa pentru neamuri. Acest text este scris în Isaia cap. 49.

Noi citim însă în Fapte 13.47: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”. „*Căci așa ne-a poruncit Domnul*”.

Făgăduința este în legătură cu Domnul nostru Isus Hristos. El este Lumina Neamurilor. Dar noi Îl vestim pe El, noi predicăm planul lui Dumnezeu și predicăm acum neamurilor că timpul nostru se încheie și începe timpul pentru Israel, că noi am ajuns în ultima perioadă a timpului de har și în acest timp Domnul cheamă afară poporul Său. Și este necesar să nu fie niciun batjocoritor aici care să batjocorească ceea ce face Dumnezeu acum, ci noi toți să recunoaștem lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul nostru și în viețile noastre. Noi să știm că Duhul lui Dumnezeu este lucrător în timpul vestirii Cuvântului lui Dumnezeu. Noi credem și eu cred, că acest Cuvânt nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care Domnul l-a trimis.

Am putea să citim multe versete biblice și să includem în vestirea Cuvântului ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Haideți s-o spunem deschis: în Matei 24, Domnul a spus tot ce avea să se întâmple înaintea revenirii Mirelui: războaie, vești de războaie, foamete. Și cine citește versetele paralele din Marcu și Luca, vede: nedumerire, foamete și tot ce a fost spus mai dinainte prin profeția biblică. Noi vedem împlinire chiar în timpul nostru. Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele spre cer, căci voi știți că izbăvirea voastră este aproape*”.

Fiți cinstiți: dacă noi nu putem așeza pe bază biblică slujba care se desfășoară în timpul nostru, atunci să spunem niște povești? Nu! Ci noi spunem așa cum a spus-o Domnul însuși în Evanghelia lui Matei, unde este spus foarte clar ce avea să se întâmple.

Citim și în Matei 24.42: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*”. Nu este important când va veni, ci important este că El va veni și noi să credem că El va reveni și să auzim acum ultima Lui chemare, să credem și să înaintăm prin credință, să ieșim afară din tot ceea ce nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Și dacă n-am putea să citim și în Matei 24.45: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său*” – nu l-a pus cineva, ci stăpânul său l-a pus – „*peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?*” Aceasta este o făgăduință, ieșită din gura Domnului nostru, ca poporului lui Dumnezeu acum să-i fie dată hrana duhovnicească, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, toate învățăturile biblice despre dumnezeire, botezul în apă, căderea în păcat, răscumpărare și toate celelalte, alegerea dinainte. Cu adevărat masa Domnului ne este pregătită îmbelșugat și tot ce a fost scris în Noul Testament ne-a fost descoperit și nouă, iar noi s-o putem da mai departe.

Frați și surori, haideți s-o mai spunem încă o dată: toți slujitorii, toată ceata slugilor din toate țările de pe tot pământul, vor avea parte de această slujbă, de această vestire a ultimului mesaj pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin harul Său. Nimeni nu va mai spune răstălmăcirile lui proprii, ci toți vor rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu. „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, sunteți în adevăr ucenicii Mei.*” Dacă nu rămânem în Cuvântul Lui, atunci nu putem fi ucenici adevărați ai lui Isus. De aceea este important să nu adăugăm nimic și să nu scoatem nimic, ci să rămânem în Cuvântul adevărului, să vestim numai mesajul lui Dumnezeu într-un mod clar ca cristalul. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu.

În Biserica lui Isus Hristos nu există niciun batjocoritor. Batjocoritorii sunt pretutindeni, dar nu aici.

Și o spun foarte deschis: Aici nu este vorba de mine, ci aici este vorba de cei întâi născuți, este vorba de chemarea afară, este vorba despre pregătire și este vorba ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie luat în serios. Dumnezeu trebuie să ia întotdeauna pe cineva care să poarte Cuvântul Său. Aceasta este decizia Lui. El nu ne-a întrebat niciodată, ci doar ne-a spus ce avem de făcut și ce trebuie să facem ca acest Cuvânt minunat să fie vestit chiar acum, înaintea revenirii Domnului Isus Hristos, ca ultimul mesaj al lui Dumnezeu. Și Domnul a dat dinainte niște îndrumări dinainte și trăiri pe care nimeni nu și le putea lua. Dar așa cum a putut s-o mărturisească și Pavel, în Fapte 22, așa o putem mărturisi și noi astăzi.

Fapte 22.14: „*El mi-a zis: «Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui („să auzi glasul gurii Lui” – lb. germ.)»*”.

Domnul a chemat pe toți prorocii și apostolii Lui într-un mod personal și fiecăruia i-a spus ce are de făcut, fiecăruia în parte i-a dat porunci, fie lui Noe sau altor proroci. Dumnezeu întotdeauna, la chemarea fiecăruia, a dat îndrumări clare cu privire la ceea ce trebuia făcut.

Eu o spun cu un respect mare înaintea Dumnezeului Atotputernic și sper ca voi toți s-o înțelegeți corect. Desigur, Noi ne apropiem de 2 aprilie, când vor fi 50 de ani de când eu am auzit pentru prima dată glasul Domnului. Pavel scrie corintenilor: „dacă am fost în trup sau în afara trupului”... Eu vă spun cinstit că nu este ușor să descrii niște trăiri supranaturale dar, cu adevărat, eu am fost luat din acest trup. Eu am privit spre fereastră, și vocea Domnului a venit de sus, din dreapta. Acolo eu m-am văzut cum îmi țineam mâinile și mi-am văzut interiorul palmelor și cum m-am rugat; și acolo am

auzit ceea ce am spus: „O, Doamne, ei au totul din belșug și nu mă vor asculta”. Și atunci a venit și răspunsul: „Slujitorul Meu, va veni timpul când te vor asculta”. Atunci a venit porunca ca să depozitez hrana. Domnul mi-a spus tot ce trebuie făcut.

Și voi toți știți că Dumnezeu i-a descoperit-o și fratelui Branham într-o vedenie. În acest mod noi am avut o parte și o legătură directă cu ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Așa a fost la început, așa este și astăzi.

Eu n-am aterizat cândva în lucrarea aceasta și am zis: „Acum începe”. Nu, ci Dumnezeu mi-a dăruit harul ca să fiu un martor ocular, iar aceasta nu a fost suficient, ci El mi-a dăruit și însărcinarea divină. Și în timpul Domnului nostru au fost mulți martori oculari. În adunările fratelui Branham, milioane de oameni au fost martori oculari care au văzut și au auzit ce a făcut Dumnezeu. Dar este necesară o însărcinare divină. Numai așa poți fi în voia lui Dumnezeu în vestire și să dai mai departe ceea ce ne-a încredințat Domnul astăzi prin harul Său. În acest fel noi recunoaștem că s-a adevărit ce i-a spus Domnul fratelui Branham: „Nu tu, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”.

Așa cum am spus și aseară, Domnul l-a luat pe Ioan Botezătorul, nu i-a fost îngăduit să rămână până când Mielul lui Dumnezeu a murit pe cruce. Ioan a prezentat Mielul, el și-a împlinit slujba lui. La fel și fratele Branham și-a împlinit slujba lui, dar el n-a trebuit să rămână până la revenirea Domnului. La Dumnezeu totul este într-o rânduială minunată.

Frați și surori, este important ca noi să ne lăsăm încadrați în rânduiala lui Dumnezeu, să nu criticăm, să nu facem parte din rândul batjocoritorilor, ci să spunem: „O, Doamne, Tu mi Te-ai descoperit, Tu mi-ai vorbit, eu am înțeles Cuvântul Tău, am auzit chemarea Ta, ajută-mă, așează-mă Tu”.

Acum un Cuvânt pentru Toți aceia care vor să aibă o nouă trăire cu Domnul – v-o spun, nu este vorba numai despre mesaj sau despre iluminarea temelor și a promisiunilor biblice. Nu, ci este vorba ca tu și eu, noi toți să fim aduși în poziția corectă înaintea lui Dumnezeu, noi să creștem în credință și să fim găsiți în voia și în dragostea lui Dumnezeu. Toate aceste calități divine să poată să se descopere în noi și să putem să spunem împreună cu Pavel: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” (Gal. 2.20).

Voi precis ați văzut că aseară am fost foarte întristat. Am fost foarte întristat pentru că oamenii așteaptă învierea fratelui Branham, doar pentru că el a zis: „Eu voi merge încă o dată pe această cale”. Și ei se bazează pe aceasta și chiar cred că fratele Branham se va reîntoarce și va predica patru săptămâni

într-un cort, în Statele Unite. Eu nu aștept așa ceva, pentru așa ceva nu există nicio făgăduință, dar aceasta mă întristează foarte mult. Mă supără în interiorul meu faptul că sunt prezentate multe lucruri nebiblice care sunt bazate pe niște afirmații pe care le-a făcut fratele Branham, ca om, desigur nu ca „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Fratele Branham a rămas un om, așa cum suntem și noi oamenii. Dacă eu v-aș enumera toate lucrurile pe care fratele Branham le-a așteptat să se întâmple... El chiar s-a așteptat că va avea o slujbă pentru Israel înainte să fie luat în slavă. Dar și el a fost un om. Dar ce este important atunci? Important este ca noi să recunoaștem slujba lui profetică și să așezăm corect această slujbă, pe bază biblică. Restul trebuie s-o lăsăm în seama lui Dumnezeu. Nu este datoria mea ca să vorbesc despre vedenia despre cort. Eu aș putea să iau cele 21 de scrisori, din anul '59 până în '65 și în anul '63, fratele Branham mi-a scris: „Poate acest cort va fi ridicat în Europa”. El a scris aceasta ca om, nu ca proroc, nu ca „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi putem deosebi că și el a fost și a rămas un om, dar totuși a avut o slujbă infailibilă, el l-a avut pe „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. De fiecare dată când a fost spus „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, așa s-a și împlinit. Noi suntem mulțumitori. Nu este permis ca noi să idolatrizăm un om, să proslăvim pe un om și nici să-l vestim pe el! Nu, ci noi să-L vestim pe Isus Hristos, împăcarea, iertarea, harul, îndurarea și mântuirea și să punem totul pe un fundament biblic, prin harul Său. Dumnezeu ne-a pregătit o masă bogată cum n-a mai fost înainte. Masa Domnului n-a fost niciodată pregătită așa cum este acum.

Fratele Kupfer a avut pe inimă Psalmul 23. Domnul ne pregătește masa înaintea potrivnicilor noștri. Domnul este Păstorul cel bun care Și-a dat viața pentru oi pentru ca noi să putem trăi în El și să avem viață din belșug, chiar și astăzi.

Ca un rezumat, dați-mi voie s-o mai spun o dată: așa cum frații noștri de la început, de la prima pagină a primului capitol al Noului Testament, au putut să dovedească din Scriptură că tot ceea ce a spus Domnul prin proroci s-a împlinit, așa putem și noi, în timpul acesta să luăm Cuvântul profetic și să arătăm și să dovedim în timpul nostru în ce mod se împlinește Scriptura, așa cum Petru a putut să spună în ziua Cincizecimii: *„Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi,... Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...»”* (Fapte 2.15-17).

Și noi avem făgăduința pentru ploaia timpurie și târzie. Fratele Branham a spus în Numele Domnului că la sfârșit ambele ploii se vor întâmpla în același timp: ploaia timpurie și ploaia târzie. De ce ploaia

timpurie? Pentru semănat. De ce ploaia târzie? Pentru recoltat. La sfârșitul timpului de har va avea loc semănatul și recoltarea. Dumnezeu își va desăvârși lucrarea Lui și prin harul Lui, noi vom avea parte de ea.

Rămâneți în dragostea și harul lui Dumnezeu, rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, rămâneți în credință. Încredeți-vă în Domnul! El va duce totul la bun sfârșit într-un mod minunat. Lui, Dumnezeului Atotputernic – care în timpul nostru Își cheamă afară poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile, așa cum a făgăduit-o – așa cum a spus-o dinainte, așa se întâmplă în timpul nostru. Îi mulțumim pentru tot, pentru că El ne-a făcut parte de Cuvântul Său, de împlinirea făgăduințelor Sale, de binecuvântările Sale și ne-a ajutat să avem parte de tot ce a pregătit El pentru noi în timpul acesta.

Este voia lui Dumnezeu și dorința mea deosebită: să nu pătrundă aici niciun fel de învățături false, duhuri false sau răstălmăciri! Ci să fie vestit doar Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și numai acest Cuvânt să cadă în inimile noastre. Noi să credem așa cum este scris în Scriptură, și Domnul îl va dovedi.

Să nu vă îngrijați! Credeți numai ceea ce a spus Dumnezeu, credeți ceea ce a făgăduit El, fiindcă numai așa poate să se întâmple și în voi. O credință generală este bună, dar o credință personală este necesară pentru ca Dumnezeu să poată dovedi totul în tine și în mine. De la Matei 1: „ca să se îplinească”, „ca să se îplinească”, până în timpul nostru: „ca să se îplinească”, și s-a împlinit în timpul nostru și se îplinește ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Tuturor fraților și surorilor noastre de pe tot pământul, din toate popoarele, limbile și națiunile, le urăm aceeași binecuvântare a Dumnezeului Atotputernic, aceeași descoperire, aceeași introducere sub în tot planul Său de mântuire, călăuzirea Duhului Sfânt.

Toți aceia care mai au o dorință de rugăciune... Acum noi trăim într-un timp foarte rău. În special tinerii sunt expuși la lucruri pe care noi nu le-am cunoscut în trecut. Chiar și în școlile noastre sunt prezentate niște filme oculte și elevii trebuie să ia parte la acele programe fiindcă este o parte a programei școlare. Am ajuns cu adevărat într-un timp rău.

Dacă cineva are nevoie de rugăciune, noi suntem aici – nu doar ca să vestim Cuvântul – noi suntem aici ca să ne rugăm unii pentru alții, să ne rugăm pentru eliberare. Pentru că și aceasta Domnul a spus-o în Matei 18.18: „...*orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer*”. Ceea ce facem noi aici conform poruncii lui

Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, se întâmplă și are valabilitate și în cer înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Aveți încredere în Domnul! Aveți încredere și în frații slujitori. Noi nu vestim doar Cuvântul, ci-I aducem totul lui Dumnezeu în rugăciune, mijlocind împreună cu voi, astfel ca Domnul să ne dăruiască o eliberare deplină și binecuvântarea Lui să poată să se descopere în noi și prin noi toți.

Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem lauda în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. [Se cântă cântarea „Așa cum sunt” (...)]

Ne aplecăm capetele, rămânem într-o rugăciune liniștită și ne deschidem inimile. Noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Și oriunde a fost Domnul nostru, acolo nu a avut loc doar o predică. Predica a fost lucrul cel mai important, da, dar dacă le-a spus ceva oamenilor și ei n-au înțeles, atunci mulți au plecat de la El și nu L-au mai urmat. Dar Petru a spus: „O, Doamne, la cine să ne ducem? Numai Tu ai cuvintele vieții veșnice”.

În anii trecuți, mulți au plecat din mijlocul nostru și au umblat pe căile lor proprii, s-au poticnit de lucrurile spuse sau făcute, dar cei aleși rămân și Îl urmează mai departe pe Domnul până când vom vedea împlinit tot ce am crezut. Noi suntem mulțumitori într-un mod deosebit pentru că Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul.

Dar mai întâi, desigur, este scris În Ioan 16: „Când va veni Duhul Sfânt, El va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în Mine, în ce privește neprihănirea și în ce privește judecata”. Când Duhul Sfânt este la lucru, atunci, mai întâi va fi descoperit păcatul, necredința și tot ce nu rezistă înaintea lui Dumnezeu. Și noi ne întoarcem la Domnul nostru și Îl rugăm să ne ierte. Apoi auzim și cuvintele Scripturii: „El îți iartă toate păcatele tale și îți vindecă toate bolile tale”. Și chiar dacă păcatele noastre vor fi ca cârmâzul, vor deveni albe ca zăpada. Sângele legământului cel nou a curs deja și noi, ca poporul noului legământ, avem dreptul ca toate făgăduințele să se îplinească și în viețile noastre, căci aceste făgăduințe sunt „Da” și „Amin” în Isus Hristos, Domnul nostru, prin noi.

Fie ca să se întâmple niște lucruri mari. Credeți-L pe Domnul! Noi simțim prezența lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Domnul ne călăuzește prin Duhul Lui, El ne descoperă Cuvântul și voia Lui și ne călăuzește în tot adevărul. Cuvântul este ca o sabie cu două tăișuri care pătrunde și desparte totul, așa cum a spus-o și Domnul nostru: „Eu am fost trimis în lumea aceasta ca să aduc o despărțire. Cei care văd să fie orbiți, iar orbii să primească vederea”.

Frați și surori, Domnul nostru a mai spus: „*Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine risipește.*” (Luca 11.23). La fel, Domnul nostru a zis: „*cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*”. Așa a hotărât El, ca să dea însărcinări și apoi să-Și dovedească Cuvântul Lui și să-l descopere în toți aceia care au crezut mesajul lui Dumnezeu. Dacă puteți crede din toate inimile voastre spuneți „Amin”. Amin. Aleluia. Cinste Dumnezeului nostru! Credința are promisiunea că vom vedea slava lui Dumnezeu.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: dacă nu suntem noi aceia care acum sunt separați de toți ceilalți, care Îl urmăm pe Domnul nostru, dacă noi, care Îl credem pe Dumnezeu acum și avem parte de ceea ce face El în timpul nostru, nu suntem aceia care vom fi răpiți, atunci cine să fie? Noi L-am urmat pe Domnul, n-am umblat după basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul sfânt și descoperit al lui Dumnezeu și Cuvântul a împlinit în noi scopul pentru care Domnul l-a trimis.

Cei care au acum o dorință deosebită – indiferent de ce natură ar fi – ridicați mâinile voastre. Dacă aveți o dorință deosebită, ca s-o aducem împreună înaintea Domnului, atunci ne vom ruga.

Eu doresc să vă citesc versetul din Evanghelia lui Matei, unde Domnul a zis cu adevărat, că și noi avem dreptul să ne rugăm în Numele Lui și Dumnezeu ne va asculta. Matei 18.18: „*Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer*”. Dacă voi aveți această credință, se poate întâmpla astăzi. Domnul Își va dovedi Cuvântul, prin harul Său. Haideți să credem, să ne rugăm împreună, s-o trăim și să-I mulțumim împreună Domnului.

Dumnezeule mare, noi ne aflăm în prezența Ta. Împreună cu noi sunt în legătură toți ai Tăi din toată lumea, care sunt legați cu Tine, din toate popoarele, limbile și națiunile. Noi îi pretindem pe toți aceia pe care Tu i-ai răscumpărat, pentru care Tu Ți-ai vărsat sângele Tău. Iubite Domn, toți aceștia să și trăiască, într-un mod vizibil, răscumpărarea lor, neprihănirea prin credință. De asemenea, Toți aceia care astăzi sunt în mijlocul nostru, care mai sunt încă legați cu anumite legături, ei să creadă acum că sunt eliberați în Numele lui Isus Hristos de fiecare drept al lui Satan.

Iubite Domn, prin autoritatea Cuvântului Tău sfânt, noi o pronunțăm: Fiți eliberați de fiecare drept al Satanei! Fiți eliberați în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru! Fiți vindecați! Fiți binecuvântați cu fiecare binecuvântare pe care Dumnezeu ne-a făgăduit-o și dăruit-o în locurile cerești, în Isus Hristos, Domnul nostru. Aceasta este ziua pe care Domnul a

făcut-o pentru noi. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Tot poporul să spună „Aleluia”. Aleluia.

Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea, lauda pentru ceea ce s-a vestit și întâmplat și astăzi prin Duhul Sfânt, pentru ceea ce a devenit o realitate prin Duhul Sfânt, în noi toți. Ție, Mielul lui Dumnezeu, Ție, Singurului Dumnezeu care Te-ai descoperit în multe feluri, Ție Îți aducem lauda acum și în vecii vecilor. Îți mulțumim că Tu l-ai trimis pe mesagerul Tău, înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului. Îți mulțumim pentru mesajul pe care avem dreptul să-l dăm mai departe până când și ultimul va fi chemat.

Eu pun în mâinile Tale și această călătorie în Indonezia. Dăruiește-mi har, o, Doamne pentru ca și acolo să fie dată ultima chemare și ultimii să asculte glasul Tău, să-l creadă și să Te urmeze. Binecuvântează în toată Europa, binecuvântează în toată lumea, pe toate continentele. Noi ne rugăm și pentru Israel. Tu, Dumnezeul lui Israel, fii Tu cu poporul Tău. Tu să-Ți desăvârșești lucrarea Ta cu Biserica din toate popoarele, limbile și națiunile și desăvârșește-Ți apoi lucrarea Ta și cu Israelul, pe Muntele Sion.

Dumnezeule mare, Tu porți toată răspunderea pentru împlinirea lucrurilor pe care Tu le-ai făgăduit. Noi doar Te rugăm ca Tu să ai drumul Tău cu noi toți până vom ajunge în să vedem împlinit tot ce am crezut. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus! Aleluia! Aleluia! Amin.

Mai luați loc câteva momente. Noi vom transmite salutarile noastre fratelui din Arequipa, în Peru. Unde sunteți? Dorim să veniți în față ca să ne rugăm pentru voi, pentru ca Domnul să vă binecuvânteze. Noi suntem mulțumitori Domnului pentru ceea ce face El. În Lima, Peru, avem transmisiile regulate la televiziune și Cuvântul Domnului este vestit acolo. Veniți! Noi dorim să vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu, în Numele Domnului, din toată inima noastră. Domnul să fie cu tine și cu tine! Salutați-i pe toți, salutați-l pe fratele nostru și pe toți frații și surorile noastre. Domnul să fie cu tine, să fie cu voi toți și să vă binecuvânteze prin harul Său. Amin.

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi Te rugăm pentru fratele nostru și pentru sora noastră, binecuvântează-i și fă-i o binecuvântare. Ție, Dumnezeule Atotputernic Îți mulțumim pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Domnul să fie cu voi.

Nu știu dacă mai avem o cântare. Timpul a trecut. Fratele Schmidt să se roage cu noi. Vino frate Schmidt și mulțumește împreună cu noi. [Se roagă

fratele Schmidt (...)] Așa să fie! Domnul să binecuvânteze în toate limbile și națiunile. Noi vă transmitem salutări tuturor din toate limbile și națiunile, începând din Finlanda până în Italia, România, Franța, Elveția, Austria și, bineînțeles, în toată lumea. Domnul Dumnezeu să fie cu noi până ne vom revedea.

Din nou, rugați-vă pentru mine astfel ca această călătorie să fie o binecuvântare mare pentru toți aceia pe care Domnul i-a hotărât pentru viața veșnică.

Sunteți mulțumitori pentru Cuvântul pe care l-ați auzit? Aleluia! Lui, Dumnezeului viu să-i fie adusă toată lauda.

[Se cântă cântarea: „De noi fii slăvit”.] Domnul ne-a binecuvântat și, împreună cu noi, pe toți aceia care au fost conectați prin internet și azi. La Dumnezeu totul este posibil. Lui Îi aducem lauda pentru tot. Amin.